

підчас сецесії до серця народного — і тут каже ему іронія судьби провалитись!

Закінчила уже і формально всяке своє життєве злощасна нова ера — закінчилась, здає ся, уже і у всякого порядного чоловіка віра в щирість яких-будь переговорів Русинів з австрійським правительством при посередництві галицьких Поляків. Та чи виснує галицька Русь із сеї послідної лекції належну науку і стане при предстоячих уже за 2 роки виборах до парламенту вся до виборчої урни не побороючи себе взаємно — чи противно, знов хтось зачне переговорювати за кулісами з ріжними намісниками, щоб побідити «москвофіла», або наоборот москвофіли в злуці з Поляками а властиво з ріжними паньськими економами стануть (як було саме в Брідичині) поборовати «сепаратиста» — покаже уже недалека будучність.

Карльсбад, 25. червня 1904.

Др. Т. Окуневский.

— **ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.** При зміні місяця просимо наших Вп. Передплатників о скорє відновленє передплати, зглядно о вирівнанє залеглостий та о приєднуванє нам нових передплатників.

Н О В И Н К И.

— **Календар.** В четвер: руско-кат. *Рожд. Йоана Хрест.*; рим.-кат. Пульхері. — В п'ятницю: руско-кат. Февронії муч.; рим.-кат. Елисавети кор. — В суботу: руско-кат. Давида препод.; рим.-кат. Кирила еп.

— **Ювілейний концерт в честь Івана Франка.** Концерт, який уряджує черновецька філія тов. «Руска школа» з поміччю абітурієнтів учительської семінарії в честь нашого славного поета і письменника д-ра Івана Франка, з нагоди его 30-літньої літературної діяльності, відбуде ся 14. липня в сали «Народного Дому» в Чернівцях. Програма: 1) Федькович-Нижанковський: «Нова Січ» — хор мужеский в супроводі фортепяна. 2) Відчит — н. Іларія Карбулицького. 3) Франко-Січинський: «Даремна піснь» — хор муж. 4) Keler-Bela: «Угорска фантазія. С-мол» — виконає на фортепяні проф. п. Ю. Йосифович. 5) Шевченко-Біликівський: «Гамалія» — виголосить п. Ол. Левичкий в супров. муж. хору і форт. 6) Bertot: «Konzert IX» — на скрипці виконає п. Осип Магас в супров. форт. 7) Франко: «Наймита» — деклямація пані Тарновецької. 8) Шевченко-Лисенко: «Іван Гус» — хор муж. 9) Франко: «Ведікі роковини» — деклямація п. Володимира Пігуляка. 10) Франко-Карбулицький: «Каменярі» — хор муж. в супроводі смичкової оркестри і форт. — Хорами управляє п. Кость Комаруг. Супровід на фортепяні виконає проф. п. Йосифович. — Початок точно о 8. год. вечером. По концерті відбуде ся в готелі «Bellevue» спільний комерс. — *Виділ.*

— **Ковнікт в Бучачи.** ОО. Василияни в Бучачи відкривають з початком шкільного року для учеників «Платний ковнікт (бурсу). Місячна платня 50 К. Зголошена приймає ся до

31 липня с. р. Ближні відомости листовно. — *ОО. Василияни.*

— **На Бурсу Руского Тов-а педагогічного у Львові** зложили жертви від цвітіння до липня слідуєчі Добродії: о. Зацерковний з Воднак 4-80 К, о. Сильвестер Богачевский з Побука від себе і парохіяні 12 К, о. Донорович з Боринич 10 К, Учасники зїзду матурістів з року 1879 100 К, Ізаак Плянєр, учитель у Львові 10 К, на соборчику в Ценєві Всєч. оо. Деканату Куликівського зложили отсі датки: о. Телєсянський 2 К, о. Жарский 4 К, о. Яросевич 0-50 К, о. Грушкевич 2 К, о. Карпевич 2 К, о. Пєлєх 2 К, о. Козак 3 К, о. Мєтєля 2 К, о. Кмит 2 К, о. Мусій 2 К, о. Гура 3 К, о. Іванець 5 К, о. Мацюрак 1 К, о. Пясецький 1 К, о. Набак 1 К, о. Саламон 2 К. — Всім Добродіям складає щирю подяку і просить на будучє не забувати на нашу бідну молодіж — *Комітет.*

— **Іспит зрілости в рускій гімназії в Перемишлі** відбув ся в днях 27. червня до 2. липня під проводом п. інспектора крайового Івана Левичького з таким успіхом: До іспиту зголосило ся 27 учеників публичних а 3 екстерністів; здали в відзначенє іспит: Ждан Іван, Гіряк Михайло; з добрим успіхом: Білас Михайло, Вахнянин Клим, Волошин Іван, Гмитрасевич Володимир, Гонтарский Іван, Жєлєхівський Іван, Заньків Михайло, Кміт Іван, Колодій Юрій, Курдияк Юрій, Лісєвич Осип, Мєдвєцький Володимир, Михац. Юліян, Пасічинський Теодор, Прокурат Михайл, Терлецький Маркіян, Федак Семен, Фута Іван, Шалавило Стефан, Швилька Панталеймон, Яворський Володимир, Ярема Павло, Касіян Осип. — Поправити іспит по феріях мають 2 уч. публичних і 1 екстерніст; реіробовані: 1 публичний ученик і 1 екстерніст.

— **Філію товариства гімн. «Сокол» в Комарні** засновано на статутах львівського «Сокола». Намісництво затвердило вже статути. Філії сій жєлаємо як найкрасших успіхів в розвоє для добра свого народа.

— **Дефравдація на краківськїм університеті.** Ректор Ягайлонського університету подає до відомости, що особіна комісія профєсорів і доцентів, вибрана на зборах дня 25. м. м., зложила до каси університету 46.012 К на покритє звісного дефіциту. При тїм був присутний урядник намісництва Гроші сї покривють лише дефіцит з відсотками фундацій і фондів, які зложено в університетській касі. Через се, після слів ректора, не потерять вже нічого ані фонди університетської молодіжи, ані фундації фундаторів, бо зложена сума заспокоює також всякі відсотки. Після Счас-у полагоджено сю справу дефравдації в своєіб, який не привносить ніякої уїми краківському університетови і що сей університет виїшов з сеї тяжкої проби зміцнений в публичній опінії, бо університетські власти обдумують тепер далеко острійшу контролю біжучих доходів і розходів. Бодай самі себе потїшають!

— **Архики Райнер в Золочє і.** Звідтам пишуть нам: В понєділок приїхав до Золочєа архики Райнер, аби яко головний командант крайової оборони, зробити перегляд і провірити бєзвє справність тутешного 35. полку кр. оборони. Про військові приготования на прийнятє Достойного гостя не згадує, але цивільний Золочів пристроїв ся вельми сьвяточно на сей день. О 6.

год. рано здовж улиць, якими архики Райнер мав переїздити з залізничного двірця на «бенівське обєловє», доми пишались в філіях маячєх хоругов в державних і народних красках, вінців і килимів, а тисячі народа стояли шпалїрами по обох боках улиць. Найбільше цікавих зібрало ся при вїзді до касарень кр. оборони, де виставлено велєчаві триумфальні ворота з написом: «Hoch Habsburg!» По 6. год. рано перемашєрував з поміччю поміж шпалїрами полк кр. оборони, пристроєний на параду, і довгим вужем посунув ся пільними доріжками на «Бєнів». В пів години потїм переїздив через місто архики Райнер, витаний оваційно окликами одушевєлєних Золочєвєв. Філія народу повлила опієля в слїд за військом, а богато поїхало жидівськими балагулами на «бенівське обєловє». Я яко безплатний дописуватєль поплєнтав ся пішки слїдом других. На обєловє вже відбував ся «Inspizierung». Компанія по компанії, всї 12, виправляли ріжні звороти, то розєпипали ся в предвєдї, гнучки «швармові лїнії», то гуртували ся в лави; дальше виступали до вправ по черзі цілі баталїони, а вкінці весь полк із збитої маси розвинув ся в бєзвє лїнію через ціле обєловє. На концє відбула ся «дефілірєка» компаній в лавках, витяєєних як під шнурком, при звуках бубнїв. Образ цілєх вправ був на причуд гарний, і я не жалувал тїх кількє страчених годин і далекого ходу. По «дефілірєдї» архики Райнер відїхав позовкою до касарні кр. оборони, де обїдав з офіцєрським корпусом. На обїд запрошено також представників властей державних, автономїчних і духовєньства. Сейчас по обїдї о 1. год. поплудни відїхав архики Райнер на дворець залїзницї, пращаний офіцєрським корпусом і представниками властей, та одушевєлєними окликами числєнно зібраної публички. День приїзду архики Райнера до Золочєва був гарний і погідний і се причинило ся до тим красшого его прийнятє. Згадати належєть, що Золочів гостив у себе перший раз архики Райнера. Звідси поїхав архикинаєз переглянути залєги крайової оборони в Станиславові, Коломиї і Чернівцях. *Н.*

— **Новий губернатор Фінляндії.** Генерал губернатором Фінляндії іменований генерал лїйтнант кє. Обєльєський, придїлений до мїністерства внутрїшних справ. До него відїє ся цар з відручним письмом, в котрїм заявляє переконанє, що місцевий заряд і законодавєство, які в тепєр в Фінляндії від часу злуки з Росією, будуть могли бути удержані на дальше для добра(?) Фінляндії. Убїїєство Бобрїкова було ділом божєвїльного; фінляндський народ не брав в тїм злочинї участї. Державна власть повинна стрємітї вєїма силами до тїсної злуки Фінляндії з державною Росєєю. Се повільне зближенє Фінляндії до Росії положив цар яко его головну задачу Бобрїкова. Цар надїє ся, що новий губернатор буде держати ся яко найревнїїше тих вказівок. Має він передвєсім зміцнитї в фінляндськїм народі перєсвїдчєнє, що его історична судьба є злучєна не до розірваня з судьбою Росії. Дальший розвитєк Фінляндії під росїєським правлєнєм, а також будучність признаних їй інституцій буде залежєть від дальшого мирного розвитку справ в сїм краю. — Росїєська прєса не помилила ся отже, твердячи, що в Фінляндії нічого не змінить ся. Кє. Обєльєський, звїсний є начїть серед росїєської шляхти яко скрайний реакціонїст. Яко харківський губернатор⁰ відзначав ся він великою строгостію і одержа

Лєв Лотоцький.

ЗАВЕРУХА

комедия в одній дії, нагороджена на конкурєї тов. ім. Ів. Котляревського.

(Дальше).

ДЕСЯТА ЯВА.

ЖАРИК і КСЕНЯ.

ЖАРИК. А ходи, ходи Ксеню; Іду до Корчаків, та поки-що заблагось з тобою ще побалакати. Сїдай донечко.

КСЕНЯ. До Корчаків батеньку? (Сїдав).

ЖАРИК. Ага! Може маєш що переказати?

КСЕНЯ. Я? Ні; та там —

ЖАРИК. Що?

КСЕНЯ. Нічо батеньку, я лиш так —

ЖАРИК (усмієваючись). Правда, там нема тепєр вєїх дома...

КСЕНЯ (спалєйши). А се не тому; я хотїла лиш сказати, що недавно післала до них лист.

ЖАРИК. Так, так; а щож то я мав сказати? Ага! Ти Ксеню дуже гарно сьївашє.

КСЕНЯ. Гарно батеньку?

ЖАРИК. Гарно, дуже гарно, начє соловейко.

КСЕНЯ (дивить ся в очі Жарикови). А ко муж маю за то подякувати? Кому батеньку?

ЖАРИК. Якто кому?

КСЕНЯ. Батенькови.

ЖАРИК. Менї?

КСЕНЯ (приклякнувши біля Жарика). А вам, вам батеньку! З вашої ласки я сьїваю, в сироту пригорнула до себе, отворили їй очі —

ЖАРИК. Очка.

КСЕНЯ. Так очка; я забула, що то лиш муцини мають очі.

ЖАРИК. Очиска.

КСЕНЯ. Ні, ні батеньку, в вас лиш очі, очі солодкі, любі, дві зірнички яєні! (Цїлує руки Жарика).

ЖАРИК (дрожачим голосом). Я-ж не батенько твій...

КСЕНЯ. Ні, ні, ви мій батенько, добрий, предобрий батенько! Коли мій рідний помер, мала я всего лиш один рік —

ЖАРИК. Рочок.

КСЕНЯ. Один лиш рочок, а ненєчка ще скорше менї відумєрла.

ЖАРИК. А звідки то моя панночка все знає?

КСЕНЯ. А Марянна! а Грицько! О, вони муєять менї що вєчєра все розказувати про вас батеньку. Від них я довідала ся, що ви мене маленькою на тих ручєньках носили (цїлує руки Жарика), що ви мене нераз і колєсали. І я би вас не мала батеньком звати?! Хто мене опієля завїз до пансіону, хто там навідував ся до мене, хто менї приносив тамки цукорки? Хто? Хто? Скажіть хто?

ЖАРИК. Може се і я, але що-до цукорків, то мабуть злє робив, бє кажуть, що від них чорняють зубоньки.

КСЕНЯ. Якїж вони батеньку, які? Га? Які батеньку?

ЖАРИК. Красні, дуже красні!

КСЕНЯ. Е!.. Але чи чорні, чи білі?

ЖАРИК. Рожеві.

КСЕНЯ. Що, зуби?

ЖАРИК. Ні, устєнька.

КСЕНЯ. Е, про них не говорить ся; се не від цукорків.

ЖАРИК. А від чоґож?

КСЕНЯ. То, то — я і сама не знаю, від чоґо вони такі; може від малин, що торїк Іла на зрубї.

ЖАРИК. А правда, правда! На зрубї! Пригадує собі. Тодї були у нас Корчаки з доньками і з сином. Ти, не даючи собі відобрати малин молодому Корчакови, сховала ся була в будачках, по і поколола ручєньки... Чи так?

КСЕНЯ. Так, так! (Сїдав).

ЖАРИК. Але чоґож то посєловїли нараз твої очєнька, моя Ксенєчко? Може тобї жалє, що нема малин на зрубї? Не жури ся, даєть Бог дїждати лїта, будуть сьївіжі; приїдуть Корчаки з доньками і з сином і підемо знов на малини; лиш памятай більше не ховатись в будачках, бо шкода твєх ручєнєт.

КСЕНЯ. Хто знає, чи вже приїдуть?

ЖАРИК. О, о! сєж мій друг, шкільний то-

навіть прізвище Тамерляна. Хлопські розрухи усмирив при помочи війська, знуцаючи ся над старцями і жінчинами; до того на кінци наложив ще на громади 800.000 рублів контрибуції, чим знищив цілковито зубожілий народ. Тим викликав тоді загальне обурення а селяський парубчак Кичура стрілив навіть до него, зранивши шию його легко. Через се став ся кн. Оболенський «persona grata» у царя, але помимо сего відкликано его з Харкова, позаяк тамошня аристокрація зірвала з ним всякі зносини. Потім жив в Петербурзі і дочекав ся в кінци гідности генерал-губернатора Фінляндії, де певно усталить ще краще свою славу.

— Мільони Картузів. Справа мільонів Картузів все ще товчє ся в комісії і в часописях, але доси не могла комісія нічого викрити такого, що промовляло би в некористь міністра Комба, або що могло би его і его сина компромітувати. Ціла справа представляє ся лиш як зручно заведена інтрига противників теперішньої кабінету в тій цілі, щоби его повалити. Комісія слідча переслухувала сими днями якогось Ребеля, бувшого братчика в службі ігумена Трапїстів, котрий розповідав, що Картузи прийшли були до Трапїстів і просили їх, щоби они постарали ся о то, щоби Картузи дістали авторизацію; они обіщували заплатити 2 мільони франків. У Трапїстів був тоді також князь Орлеанський. Свідок казав, що на се мали ужити грошей, збираних «на освободженє бідних душ з чистилниці» і що у Трапїстів находять ся оригінальні документи, котрі доказують, що Картузи хотїли дійсно заплатити два мільони. Візнання того свідка викликали були зразу велику сензацію, але президент міністрів Комб повідомив комісію телефонїчно, що той свідок є дуже підозрілий і его візнання треба приймати з великою осторожністю.

— Гураган в Мєсєві. Про сию катастрофу доносять отєй близні подробиці: О год. 3. пополудни серед блискавок і громів полив ся дощ, а трохи пізнійше унав град, який доходив до величини курячого яйця. О год. 4. успокоїло ся, але небо ще гірше почорніло, хмари опали низько на землю і почали кружити ся. Поветав стовп між землею а небом, котрий з незвичайною скоростію почав посувати ся наперед, змітаючи і ломлячи все, що лиш подібав на дорозі. Гураган сей зривав дахи з камениць, навіть сильно збудованих, як корпус кадетів в Лефортові, розвалив багато деревляних домів, звалив вежі, зривав церковні хрести, зривав а землею багато парків і огородів, вириваючи веї дерева. Решітки, огодження, фабричні комини, телеграфічні стовпи, все те повалило. І уїде гураган зі собою далеко. Величезні нєкоди зробив гураган московско курскій залїзниці, а головнє стациї Матице, де мало що не вивав з шин поїзд, що їшов тоді а Москви. Богато осіб понєсло смерть, але скільки ще не знати, бо не позбирано ще веїх жертв. Двохресні села понєсли ще більшє нєкоди: там позривав гураган веї дахи з домів і порозвонив по поли. Село Большая Митїці знищенє цілковито; заведена для будови вагонів зривано і землею; височезний комин фабрики, падаючи поторощив залїзничі поїзди. При тїм веїм падав ще град, котрий убивав людей і звїрят. Земельні плоди знищені цілковито.

— Про страшну катастрофу на мори доповєть деякі близні подробиці. Паровий корабель «Нор-

ген» затопив ся коло островів Гебридів. Катастрофа наступила з незвичайною скоростію. Коли корабель піхав на скалу, капітан велїв дати «контрпару», але вже було за пізно. Через великий отвір, видертий на двї корабля, почала нагально витискати ся вода і корабель почав потопати. Подорожні находили ся тоді як-раз в ліжках. Перестрашені встрясненєм, вибігли на поклад, де на вістку про катастрофу огорнула їх дика боязнь. Все товпило ся до суден, о котрі борєно ся завзято. Нарав корабель перехилив ся і затонув, потягаючи за собою в глубину веїх, що находили ся на покладі. Кілька суден в наслідок переповненя затонуло, лишє одна виратувала ся, на котрій находило ся 19 мушци, 6 жєнщин, одна дївчина і один моряк. Є се одинокі, котрі змогли спасти ся з цілої залогі і подорожних, котрих число доходило до 700. Судно се спасло ся лишє в той спосіб, що тих, котрі піхали ся до него, стручувано насильно до моря. На кораблі «Норген» їхало 694 подорожних, з них 79 Данцїв, 63 Шведів, 295 Норвєзцїв, 15 Фінляндцїв і 236 Росїян.

— Конгрєс «армії спасєня» розпочав свої наради в Лондоні. На конгрєс сей прибули товни «вірних» зі веїх частей свїта. В Лондоні бачєно вже на кілька днів перед отворєнєм конгрєсу гуртки егзотичних постатей, котрі під проводом «офіцерів» оглядали місто. Чорні жєнщини з перстєнями в носі і з величезними сїрїжками, одїжені дуже яскраво звертали на себе увагу навіть в Лондоні, де арибувають люди з цілого свїта. Побіч бронзових Індіан з Америки ішли навіть дикі пастухи з далекого американського заходу і побіч Голєндєрок, з білими чїпками о великих крилах, бачєно Французки в гарних і елєгантних блюзках, побіч Китайцїв і Японцїв ішли поважно Гїндуси. Не забракло і Муринів з Африки, прибули навіть Бури, котрі недавно тому вели ще борбу з Англією. В великій салі, де відбувають ся засіданя конгрєсу, уставлено 12.000 крісел, але число се показало ся за малє. До салї вихало ся коло 15.000 осіб, а вдругє стільки стєяло під голім небом, беручи тїльки участь в охликах на честь армії спасєня. Коли «генерал» Боот зявив ся на трибуні, нечислима товпа повитала его окликами в ріжних язиках, почім відозвала ся музика, аложена з 500 труб. Коли перезвєніли звуки сеї прямо неколкої музички, настала глибока тишина і «генерал» Боот розпочав наради.

— Лікарів у Львові є тепер 312, о 24 більшє, як в р. 1903, а навіть відповідно більшє, як у Відні (2.726). Прага має 580, Градєць 274, Триєст 188 лікарів. В Австрії є веїх лікарів 11.689, в Галичині 1.413 або 12% загального числа. На Львів припадає 22% лікарів цілої Галичини.

— Фалшиві марок. В Бруксєлі увязнено якогось Суру, котрий вїв на велику скалу торговлю почтових марок для колекціонїстів. Виявило ся, що сей торговельник підрабляв від довшого часу марки, головнє такі, яких вартість доходила до 500 або 600 марок за штуку. Так пр. з незвичайно мистецким викінченєм відрабив французкі почтові марки з портретом Наполеона III. з перших хвїль рєпублїки. В куфрах і паках найденє у сего предпрїемчика дуже багато таких зручно підраблєних марок.

— Як позбути ся щурів? Дуже часто по стайнях а також по шпихлїрах загнїждують ся щурї і роблять значні шкоди. Щоби їх позбути ся, є

ОДИНАЙЦЯТА ЯВА.

ЖАРИК (сам, озлявши капелюх). Втихає вже, дитинко, заверуха, втихає. І звідкіля взялась була в мене та погана гадка? Щоб був би я вдїв з тої дївчини! Немєв дивлось, як клонить головку красну, як гаснуть тоті ясні, сині очєвнїта, як паде той скошений цвїт... Ні, ні, я буду тобі лиш батеньком, лиш батеньком... (Вигодить скоро з кімнати, наложивши на голову шапку; за сцєною чути дзвінки).

ДВАНАЙЦЯТА ЯВА.

ГРИЦЬКО (сам; входить дуже лихий, з дзвінками в руках). А, сього вже за багато! Вже через верх лє ся! Коли вже знов кажуть випрягати конї, то я несу дзвінки назад до покою і зроблю конєць тїй закрутанині. Панє капітанє, мєльдує — (оглядаєсь). О! а деж пан капітан? Нєма! Деж задїв ся? Вийшов на прохід? В таку заверуху?! (Заглядає в вікно). А ось мій пан капітан машєрує по городі «шнєльшпрітом», не зважає зовсїм ні на снїг, ні на вітер... Поволи, поволи панє капітанє! Шпріт! шпріт! А до чорта, ще і шапку зняв в таку заверуху! Чи одурїв, чи що? Панє капітанє, що вам, таж заверуха! Не чує, пішов дальше. (Відступав від вікна). Бачу, мому панови помєтало ся щось в голові... Га, се не дивниця, в тїм проклятуцїм цивільнім стані все може статись.

(Конець буде).

на се така рада: Купити треба в дрогуєрні звїрачєго олійку або т. зв. ассафотиди, що має дуже сильний і неприємний запах, якого навіть щурї не зносять. Коли в тїй ассафотиді умочити клаки і вложити їх до дїр і хїдників, де живють щурї, то они сеїчас відті утікають. В той сам спосіб можна на щурів уживати також вапна або нафти, але найліпша така ассафотида.

— З залїзниць. Авєстро-угорско-швайцарський звязок залїзничий. 3 днем 1. липня 1904. входить в жите нова тарифа вїймкова для перевозу нафти і бензини.

— Конкурс. Виділ Товариства «Шкільна Поміч» в Сокалі повідомляє отсим, що з новим роком шкільним т. є з днем 1. верєсєня 1904. приймє на приміщенє 30 учеників до Бурси сєлянської імени св. О. Николая в Сокалі. Услїва прийнятя сєть: 1) Оплата готівкою 4 корони місячно. 2) Доставка харчу через рік шкільний має бути від одного ученика така: бараболь 4 кірцї, 25 кїльє круп ячмінних, 25 кїльє грєчаних, 25 кїльє пшона, 25 кїльє гороху, 50 кїльє муки пшєнїчної пїтльованої, 8 кїльє солонини, 1 гарнєць масла, 2 гарцї сїра, одну копу кауєсти, 1/2 кірця бураків, тижнєво по два бохонцї хлїба. В разі, єсла хто не може харчу доставляти, платять 16 К місячно з гори за цілє удержанє. Кождїй питомєць зложить при вступі до бурси одноразово 2 корони за зужитє інвєнтара. Першєнєство до прийнятя мають бувні вже питомцї тої бурси. — Зголошувати ся треба усно, або письменно у Ва. Отця Митратє Левицкогє, пароха в Сокалі, однакє найпізнійше до 10. сєрєня 1904. року.

Братя сєляни! Забєзпечуйте своїм дітям і рускій єсуєпільности красну будучність через науку, до осїгнєня котрої наше Товариство Вам як найцїрїйше допомочи хоче. — Від Видїлу Товариства «Шкільна Поміч» в Сокалі, дня 2. липня 1904. О. др. В. Левицкий, прєдсїдатель.

— Родимцї! Не забувайте на приватну жїночу семінарїю у Львові, удержувану Тов-ом педагогїчним і присїлайте постєяннї жертви! Вписуйтєсь громадво в члєни сєго Товариства і впливуйте залєглості. Вписовє вносить 1 К. Прєнумєруйте часовнє для дітїй «Дзвінок» і часовнє «Учитель», так щоби они могли при більшім числї прєдплатникїв стати на ще висшїм щєблї і відповісти веїм бажаням свїдомих читачїв. Адреса касєра: А. Алиєкєвич (ул. Кохановского 15 Б.)

— Дрїбчі вїсті. Міністер прєсвїти іменував звичайного профєсєра львівської політєхнїки д-ра Вацлава Ляску і звич. профєсєра краківського унїверситєту д-ра Маврикия Рудзкогє корєспондєнтами центрального заведєня для мїнералогїї і геофїзїки геодєзїї. — В Лондоні вєстраїкували на найбільше оживлєній стациї телефонїєтки, жадаючи більшєї платїї і деяких полєкшїй.

— В Станїславові прєбївє ся шаблею рахунковий фєльдфєбєль Циркєвич з 38. п. п. — У Львові звязав ся комїтет нань в цілї удержаня дешєвого дому прїбїжнїца і ошїки для убогих слабих. — Цєсар іменував дїрєктора гїмназїї в Дрогобичи д-ра Франца Майхрєвича, прїдїленого до шкільної ради і прєвїзоричного шкільного інспєктора Медарда Кабєцкогє, красвими шкільними інспєкторами, а міністер прєсвїти прїдїлив їх обох до повнєня служби в шкільній радї. — Нові вибори до повітової ради в Рудках розписало намїсництво на день 1. сєрєня з сїльської курїї, на 3. з мїєкої, а на 4. з більшєх посїєлєтїй.

Уже вийшли «Проповїди похоронні» д-ра Івана Бартошєвского, числом 120, дуже практичні і поучаючи. Можна їх дістати по цїні 5 К в книгарні Станїславїєської у Львові або у автора (Львів, ул. Домєса 5), — так само «Проповїди Недїльні» того автора по цїні 4 К і его «Проповїди Стрєтнї» по 2 К. — Весь запас богослужєбних інтєнцїй вичєрпаний.

В кождїй рускій хатї повинна бути на стїні мала всєї Руси-України, видана Р. Тов-ом педагогїчним у Львові. (Вєлїчина : 75x59 см.). Коштує лишє 40 сот. Молодїж при науцї чи забаві все будє мати перед очима насєвїдний образ нашої великої Вітчизни.

Наука, штука, література.

— **Нива**, часовнє посвяченє справам церковним і єсуєпільним. Львів. ч. 5. мїєстить: Вітай нам Владико! — Наука на Рождєство св. Івана Хрєстїтєля, о. М. Кїнаша. — Наука на недїлю VI по Сош. св. Духа, о. М. Тупїєса. — Наука на св. АА. Петра і Павла, о. М. Тупїєса. — Начєрк науки на сьвято св. АА. Петра і Павла, о. М. Тупїєса. — Начєрк науки на недїлю 7. по Сош. св. Духа, о. М. Кїнаша. — *Medice cura te ipsum!* — Хрєвіка і Біблїографїя.

— «**Ruthenische Revue**». Halbmonatsschrift. N. 12. мїєстить: Das Verbot der ukrainischen Sprache in Russland. Von Yves Guyot (Paris); Van Eeden (Bussum); Dr. Franz Oppenheimer (Berlin).—Der neue Kurs, von R. Sembratowycz. Ob das weiter geduldet werden könne, von Rusticus (Husiatyn).—Der ukrainische Verein Prošwita, von W. Kuschnir (Wien).—Die Wiederga-

варин, а вона рідна сестра! Не вжеж і їм бавитись з нами в цєрегелї?! Прїдуть, дитинко, прїдуть! Але чому ти Ксєню все лиш сумні пієні єспїваєш?

КСЄНЯ. Я-ж коломийку єспївала.

ЖАРИК. Так, коломийку, дрїбнєнку коломийку — а се, бачиш, начє той усмїх, крїзь котрий смуток прєдараєсь; очі сьмїять ся, та в них повно слїз, повно... не єспївай їх більшє донєчкє! Будь весєла, мов метєлик, сєж весна твоє! (Чути дзвінки; вєстав). Ось я гадав поїхати до Корчаків, та вже не поїду.

КСЄНЯ (вєстав і собі). Ні вже батєнку?

ЖАРИК. Ні дитинко. Скажи Грицькови, нєхай велить Миколкови випрячи конї. А Марьянна нєхай владить чай, та напємось там в твоїй кімнатї.

КСЄНЯ. Добре батєнку. (Пускаєсь вийти з кімнати).

ЖАРИК (цємов до себе самого). Не поїду вже, лиш прєйду ся по городі.

КСЄНЯ (зупинившись при дєрєз). Аї, батєнку, там заверуха!

ЖАРИК. Вже втихає.

КСЄНЯ. Але футєрко треба кончє взяти. Кончє! (Бїжить до шафи, подає футєрко Жарикови і помаєєв йому одїгнутиєсь). Так, там заверуха! А тепєр їду і скажу Грицькови, щоби сказав Миколкови випрячи конї. (Вибїгає).

burt der galizischen Ruthenen, von Dr. O. Makowej (Czernowitz). — Aus den Gedichten, T. Schewtschenkos. — Valse melancholique, Novelle von O. Kobylańska (Czernowitz). — Die ruthenisch-ukrainische Presse.

— Поступ, Коломия ч. 25. містить: Хмельниччина. — Діамант і камінний вуголь. — Щонебудь станешь — най влучить мене, оповідане Ст. Жеромського. — Вовні бальони. — Образки з Угорщини. — Нещаслива прогулька. — Веселчина.

Телеграми

з дня 6. липня.

Глава. Посол Странски, обговорюючи політичне положення, зазначив, що Молодочехи не повинні мимо жертв занехати обструкції. Подорож Кербера до Галичини має велике значення, бо задумує він веднати собі всі критиків. Обітницями а иншим улекшити перехід на его сторону.

Петербург. Царський указ вярджує, щоби враз з мобілізацією петербурзького військового округу, покликано в ради також резервістів з 20 округів губерній, що належать до петербурзького округу військового. До тих належать також округи: квівський і полтавський.

Лондон. Daily Express доносить, що Скридлов старає ся всіма силами дістати ся до Порт-Артура. В сій ціли мали Росіяни вислати контрторпедоєць «Бугаров», котрий, як звісно, зміг перебити ся з Порт-Артура через японські сторожі і дістати ся до Нючвану. Скридлов має вже знаходити ся на его покладі. Російська ескадра має тоді, коли «Бугаров» зявить ся перед Порт-Артуром, виплисти з пристани і уможливити в сей спосіб прибуте Скридлова.

Петербург. Дня 3. с. м. заатакували російські торпедівці коло Кайчу транспортні кораблі Японців. Здає ся, що кілька транспортних кораблів знищено і затоплено.

Чоу. Після послідних вістий находили ся в четвер війська обох сторін віддалені від себе заледви на одну милю. Японці посуваючи ся наперед, заняли горбки тяжкими гарматами, котрі в числі 150 сировадили а Дального.

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лікар клініки львівського універс., б. лікар клініки проф. Ляйдена в Берліні
ординує у внутрішних недугах від 3—5 попол.
ул. Академічна ч. 26. (мезанін).

ОКУЛІСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує
при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

Товариство „Просьвіта“ у Львові

підняло ся в сїм році видання, якого потреба для всієї нашої суспільности дуже діймаючо дає ся відбувати. Іменно під редакцією голови Товариства «Просьвіти» проф. Юліана Романчука мають видавати ся твори наших найзнаменитших письменників в ціли їх спонудризовання. Перша книжка, яко том I. „Рускої письменности“ обнимаючий твори Котляревського, Артемовського-Гулака (межи ними і зовсім ще незнамі) і Гребінки, з портретами і короткими житєписами авторів вже появила ся і продає ся в гарній оправі по 1 кор., в найгарнійшій оправі 1.50 кор. На пересилку поштово долучити треба 30 сот. більше. Висилає ся тільки за попередним надісланем гроший або за побранем поштовим (Nachnahme).

Позаяк наклад вносьть всего 3000 примірників, проте просимо спішити ся з замовленнями.

Дістати можна в Канцелярії Товариства „Просьвіти“ у Львові, Ринок 10.

Александр Стефан — В. Щурат. УЧЕБНИК Французької мови

Часть I. Апробований для всіх середних женських шкіл.

Примірник оправлений в полотно 2 К 50 с. (на поштову пересилку 15 с). Купити можна лиш в Рускім Інституті для дівчат в Перемишлі

Найновіший твір

Д. Лопатинського

ПАРАЦЯ

комедия в 3 актах зі сльівами
(з побуту літників)

відзначає ся невичерпаним йовіальним гумором і жвавим діяльогом. Сей комедия збогачує знатно галерию типів у наших народних штуках так з кругів селци, як і міщухів. Сьмішність ситуацій і характерів розмішена рівномірно між мужиків і панів, і тому ся комедия вадає ся над звичайно до вистав по читальнях, бо селянин не буде тут бачив себе як звичайно в комедії унослідженим недотепою, але противно має нагоду посьміяти ся трохи і з містових літників. Попри те все сей твір носить на собі знамя етичної і патріотичної сьвідомости.

Ціна 2 кор.

Набути можна у накладчика С. Горука у Львові, пл. Домбровського ч. 1, і в книгарнях.

Ідьте лишень на Гамбург!

пишуть своїм кривним і знакомим тії, котрі вже раз дорогу тую перебули.

Кораблі нашого товариства осягнули під зглядом скористи і безпеченьства сьвітову славу. Подорож від границі прускої до Гамбурга триває лиш 20 годин і коштує 9 злр 80 кр., если подорож тую підняло ся після наших вказвок. До Канади висилаємо наших пасажерів особними пароходами, котрі їдуть просто до Канади, і не треба нігде пересідати! Подорож до Канади і Америки є на Гамбург найкоротша і найдешевша.

Жадайте наших проспектів і цінників їзди, котрі пересилаємо безплатно.

Руска кореспонденция! Рускі урядники!

фальк & Co.

Hamburg, Americahaus
Raboisen u. Ferdinandstrasse

87 (30?)

Християньскій Календар МІСІОНАРЯ на 1904 рік

коштує лишє 50 сот., а з поштовою пересилкою 60 сот. Зміст богатий, ілюстрації гарні. При закупі більше примірників вельми значний опуст. Висилає лишє за готівку: Видавництво Чина св. Василія В. в Жовкві.

Читайте!

Читайте!

Повне виданє Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

коштує лишє 2 корони!

Товариство „Просьвіти“ бажаючи, щоби в кожній руській хаті находили ся твори Тараса Шевченка, видано сими днями вийдешевший абіринок сих творів п. з. „ПОЕЗІЯ Т. ШЕВЧЕНКА“. Книжка, оправлена в полотно з золоченими витисками, може бути найгарнійшою окрасою руських хат. Папір веліновий, формат на вір європейських класиків, сторін 698.

При замовленю 10 прим. даємо 10% опусту. Висилає ся тільки за надісланем 2 кор. 30 сот. на адресу: КАНЦЕЛЯРІЯ „ПРОСЬВІТИ“ у ЛЬВОВІ (Ринок ч. 10.).

Контора виміни

д. к. упр. гал. акц.

Банк у Гіпотечного

2 купує і продає

вєлкі

папери цінні

і МОНЕТИ

по найдешевшій курсі деннім не числячи ніякої провізії.

ОБЕЗПЕЧАЙТЕ БУДИНКИ, ДВИЖИМОСТИ, ЗБІЖЕ І ПАШУ

против огневих шкід

в одинокім рускім Товаристві асекураційнім

„ДНІСТЕР“

ТОВАРИСТВО ДНІСТЕР опирає ся на взаїмности членів, то значить, звертає членам щорічну чисту надвижку. Звороти виносили за р. 1900, 1901 і 1902 суму 219.332 кор. т. є 8%.

ШКОДИ ліквідує ДНІСТЕР скоро при участі місцевих членів і делегатів. Від 1893 до 1903 виплатив ДНІСТЕР відшкодовань на суму 4,161,669 кор.

ФОНДИ ДНІСТРА з кінцем 1903 р. вносьть 1.013.691 кор. і уміщені в пупільярних цінних паперах.

ПОЛІСИ ДНІСТРА приймає при позвчках Банк кравний і каси ошадности.

АГЕНЦІЯ ДНІСТРА находять ся у всіх містах, місточках і многих селах і легко кождому обе печити ся через агента; ДНІСТЕР уділяє агенції господарям, де єще на більший округ нема агенції. Агенти заробили вже 537.815 кор. провізії.

НА ЖИТЕ треба обезпечити ся через ДНІСТЕР в Товаристві кравківскім; власну провізцію від таких обезпечень дає ДНІСТЕР на рускі добродійні ціли; тому на жите обезпечайте ся тільки через ДНІСТЕР.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНІСТЕР“

у Львові, ринок 10, в домі „Просьвіти“.